

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Din suferințele Bisericii.

(Urmare)

4. Lui Marc Aurelian i-a urmat în tronul împărătesc fiul său *Commodus*. Sub stăpânirea lui și a urmașilor săi până la Filip arabeanul (180—244) numai în acelea ținuturi au fost prizoniți Creștinii, unde locușitorii lor și judecătorii au avut simțeminte de ură față de ei. În acest restimp între mulți alții au suferit evlavioasele femei Perpetua și Felicitas. În deoseb Perpetua a trebuit să treacă prin grele încercări. S'a întâmplat anume, că tatăl ei păgân, om în adânci bătrânețe o-a cercetat în prinsoare și cu lacrimi în ochi o-a rugat să se lepede de Hristos și să jertfească zeilor păgâni. După ce toate au fost în zădar, bătrânul a mers acasă, și luând în brațe pe copilășul sugător al Perpetuei, a mers de nou la fiica sa și înaintea judecătorului o-a rugat iarăși, că baremi pentru băiatul său să-i fie milă și să și mântuie viața. Văzând aceasta judecătorul, se îndreaptă către ea zicând: „Cum nici pletele cărunte ale părintelui, nici fericirea pruncului tău nu-ți mișcă inima? Jertfește pentru fericirea împăratului!” Dar Perpetua îi răspunde: „Nici când nu voi jertfi căci som Creștină!” După acestea amândouă femei împreună cu alții au fost aruncate înaintea fiarelor sălbatice

dar după ce fiarele nu le-a omorât ci numai sfintecat, li sau tăiat capetele.

5. Cruntă și din cale în afară nemiloasă a fost prigonirea în întreaga împărăție romană sub împăratul Deciu (249—251) care s'a hotărât a stârpi cu desăvârșire toată creștinătatea. El socotea, că „bate voi păstorul și se vor risipi oile turmei” (Mat 26, 31), deci s'a năpustit cu o furie sălbatică asupra episcopilor și preoților nădăjduind, că în acest mod va șterge de pe pământ Biserica lui Hristos. În acest scop a judecat la moarte pe episcopii din Roma, Ierusalim și Antiochia iar pe alții i-a alungat din scaunele episcopiești. A născocit mijloace nouă de chinuire, cum sunt scaunele de fer înfocate, clește de fer, cârlige sfășietoare ș. a. cu cari membrele trupului se strângeau ori spintecau. Mulți creștini au sângerat sub aceasta stăpânire.

(Va urma)

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Birlea.

(Urmare)

Alta vindecare miraculoasă.

Gazeta „El diario Montanes” în 12 Oct. 1919 ne încunoștințează despre evenimentul următor:

„Intre membrii așa numiți Adorarea Sacramentelor“, cari în Limpias au voit a ținea predici, între membrii aceștia s'a distins un preot, care a dus drapelul din Irun.

Se vedea, cu câtă greutate s'a suit pe ridicătura Rucoba. N'a putut ținea în secret cumcă un picior era lovit de apoplexie, era schiop.

Unui oficiant i-a atras atenția, starea vrednică de compătimit a preotului. . .

Intr'o dimineață se prezintă preotul amintit la tipografie, se roagă pentru o gazetă. Oficiantului i-a atras atenția fața cunoscută a preotului, îl agrăiește: „Așa seamănă Sfinția Voastră cu preotul din Irun!“

La aceasta preotul îi răspunde zâmbind: „Așa că-ți este bătător la ochii că nu sunt schiop. cași când m'ai văzut mai pe urmă cu drapelul?“

Apoi a spus, cumcă făcând pelerinaj în Limpias a văzut minunea. Am început o novenă, (noauă rugăciuni) și dupăce am terminat rugăciunile, tot nu m'am vindecat. Dar închipuieșteți ce s'a întâmplat în cea zi? Când mă scol observ că pot umbla foarte bine. Nici o durere n'am simțit, cu toate că înainte de aceasta grozav mă chinuia boala.

Numele preotului este *D. Francisco Aguirre*, în Guipuzcoa, îl cunosc foarte bine“.

Incă o vindecare miraculoasă.

D. Florencio Ahumada preot în Broano, timp îndelungat era schilav de un picior. Vindecarea lui miraculoasă o descrie în modul următor gazeta „El diario Montanes“ în 12 Octombrie 1919.

„Poporul ce sta împrejurul altarului unde preotul din Broano șerba s. liturgie, l'a compătimit“.

Preotul amintit nu putea îngenunchia, ci numai se pleca înaintea

altarului. Când a trebuit din mijlocul altarului să pășească după o carte sfântă la dreapta, s'a ținut de altar, căci altcum ar fi căzut jos.

Credincioșii au observat la prefacere, cumcă preotul se mișcă mai ușor, ba chiar îngenunchia . . . La sfârșitul liturgii când se zicea de 3-ori Născătoare de Dzeu, a îngenunchiat și preotul. Înainte de aceasta el nu era în stare. După rugăciuni s'a grăbit în sacristie, aici s'a ivit un act pătrunzător.

„Preotul s'a desbrăcat de hainele bisericești. Apoi a prins a umbla în sus și în jos în sacristie. Câte-odată a stat pe loc, și a pășit tare cu piciorul, care înainte de aceasta era schilav. Cugeta dânsul că numai visează. Dupăce s'a convins despre vindecarea lui miraculoasă, s'a dus în sanctuar, și a îngenunchiat înaintea crucii lui Hristos din Limpias.

Aici s'a rugat mult înaintea „Santo Hristos dela Agonia“ și îi curgeu pe obrazul lui, lacrimi ferbinte . . . multe . . . multe . . .

Din catechism.

31. Ce face Dumnezeu ca să nu peară lumea care o-a făcut?

Dumnezeu, ca să nu peară lumea care o a făcut, o ține și o cârmuește.

În realitate aceste două lucrări una, sunt, însă mintea noastră slabă ne potând concentra mai multe lucruri întrun gând și aplicând față de toată lucrurile ideea timpului deosebeste creațiunea adecă facerea lumii. susținerea și cârmuirea ei, aceste doua lucrări din urmă le mai numim și providință dumnezească, care după învățătura teologilor este o acțiune prin care Dumnezeu a hotărît din vecie că toate lucrurile zidite de el, le și susține în timpul hotărît de el, le cârmuește după planurile lui cele mai înțelepte, și le conduce la scopul lor final, hotărît de el.

Revenire la Biserica lui Hristos.

Un profesor universitar se face catolic cetim în *Sentinela Catolică* cu multă bucurie sufletească următoarele :

Deseori s'a vorbit în această foaie despre îmbrățișarea religiei catolice din partea unor asemenea oameni, cari nu din vina lor nu-i aparțineau și cari pe de altă parte erau dornici de a găsi liniștea sufletească și de a-și asigura fericirea dincolo de mormânt. Dar ei nu aparțineau poporului acestei țări.

Și în România s'au petrecut și se petrec asemenea fapte, în jurul cărora nu se face însă multă vorbă.

În anii din urmă necatolici au pus mari stăruințe ca să înroleze pe românii catolici uniți din Transilvania, în numărul ortodoxilor. Clerul, funcționarii, ba chiar și militarii și-au pus stăruința pentru realizarea acestui lucru. Metode diferite au întrebuintat toate aceste categorii de oameni spre a-și ajunge scopul. Dovadă sunt des repetatele proteste din foile Românilor uniți.

În unele locuri ei au oarecari succese, dar, în cele mai multe cazuri, de scurtă durată.

Fiindcă se pune o așa de mare stăruință pentru aducerea românilor uniți la ortodoxie, mulți poate ar fi dispuși să creadă că azi nu mai sunt treceri dela ortodoxism la catolicism. Și totuș lucrul stă altfel. Dar faptele aceștea nu sunt cunoscute îndeobște, fiindcă ortodocșii nu vorbesc despre dănele, iar uniții din prudență nu fac mare vâlvă despre noii lor credincioși. Însă faptul pe care-l relatăm mai la vale, iese din cadrul evenimentelor obișnuite.

„Vestitorul” dela Oradea Mare, în numărul de 15 Martie, aduce știrea, că a trecut la catolicism. d. Nicolae Coculescu, profesor universitar, directorul Observatorului de Astronomie din București. Aceasta este pentru noi toți o foarte îmbucurătoare veste.

Iată ce scrie „Vestitorul” despre acest caz :

În Ianuarie toate jurnalele au vestit că d-l Nicolae Coculescu, celebrul profesor la Universitatea din București, a fost primit în audiență particulară de S. S. Papa. Mai în urmă s'a aflat că înainte de aceasta învățătorul profesor ieșise din sânul Bisericii neunite,

recunoscând în Episcopul Romei pe Capul văzut al Bisericii lui Cristos. În anul 1922 d-l Coculescu a luat parte la conferința panortodoxă din Constantinopol ca delegat al Sf. Sinod din București. Acest pios creștin care este și un astronom cu reputație universală, nu a putut fi decât zdruncinat văzând cum într'o chestie așa de simplă ca a calendarului, unii conducători ai bisericilor din vecinătate, din ignoranță, pasiune sau alte interese inavuabile, se încearcă încă să reziste adevărilor științifice și hotărârilor luate în unanimitate.

Ca români și catolici nu ne putem decât mândri când un profesor învățat, Directorul Observatorului de Astronomie din București, N. Coculescu vine în sânul Bisericii Universale, părăsind neunirea. Iată cum își face adevărul cale înainte și cum îl găsec cei ce-l caută cu inimă neprihănită, cu curaj și fără de frică de oameni. Fi-va gestul curajos al d-lui Coculescu în stare să împărăștie întunericul și frica ce acopără încă mintea și inima atâtor buni creștini dela noi, cari doresc să cunoască adevărul ?

M. Eusevie. (22 Iunie) *Episcopul Samosatelor.* În timpurile cele mai grele, a dat bunul Dumnezeu bisericii sale totdeauna bărbați gata a-și jertfi și vieața lor pentru credința cea adevărată. Un astfel de bărbat a fost și Sf. Eusevie. Nici despre timpul nici despre locul nașterii lui date istorice nu avem. Cu numele lui ne întâlnim în anul 361 când a fost ales de Episcop al Samosatelor din Siria. În timpul acela, sub împăratul Conștantin, cele mai multe scaune episcopești le-au cuprins Arianii.

În anul 361 trebuind a se alege patriarh pentru scaunul din Antiochi a mers la sinodul electoral și Sf. Eusevie și acolo a lucrat cumcă sa fie ales Sf. Meletie, care s'a și introdus în scaunul Patriarhal.

Actul de alegere a fost subscris de toți episcopii și predat noului ales prin Sf. Eusevie să-l păstreze.

Sf. Meletie deja în cuvântarea sa cea dintâie a apărat credința cea adevărată și a vorbit despre hotărârile Conciliului din Nicea și a apărat, în-

vățatura bisericii, despre dumnezeirea Domnului nostru Isus Hristos, care o tălcuiau în mod falș Arianii.

Pentru aceasta Arianii au hotărît că îl vor alunga din scaunul Patriarhal pe Sf. Meletie. Aceasta le a și succes, punând în acel scaun pe un episcop Arian. După acest succes a mai pretins Arianii prin împărat, ca să fie provocat Sf. Eusevie să le predea actul alegerii sale de Patriarh, deoarece s'au temut că acel document va fi folosit cândva în contra lor.

Însă Sf. Eusevie n'a voit a preda acest act, pentru ce împăratul l-a amenințat că i va taia mâna dreaptă, iar sfântul a răspuns că își va da ambele mâini, dar ilegalitate nu va face. De atâta tărie sufletească s'a mirat și împăratul și pâna una alta a dat pace sfântului.

Sf. Eusevie a fost de față și la alegerea Sf. Vasilie cel Mare de Archiepiscop al Cesariei, și a legat prietenie strinsă cu Sf. Grigorie din Nasionians. Virtuțile lui erau atât de strălucitoare, iar zelul lui atât de neobosit, încât Sf. Grigorie îl numește „stâlp al dreptății făclia lumii și mărirea credinței cele adevărate.”

Sf. Eusevie a călătorit prin Siria, Palestina și Fenicia, vestind pretutindenea cuvântul lui Dumnezeu. În toate locurile a pus preoți și episcopi credincioși bisericii și s'a luptat cu tărie contra eresurile Arianilor, încât în eparhia lui, aceia n'au putut face nici un spor. Pentru aceasta, ereticii

s'au hotărît al scoate nu numai din scaunul episcopesc dar și din țară, și le-a succes a îndemna pe împăratul să-l trimită în exil.

Ostașul, care a dus porunca de exilare a sosit seara în Samosata, Sf. Eusevie primindul i-a spus să fie cu luare de seamă, căci dacă va ști poporul că cu ce poruncă vine, poate să-l omoare, dar dânsul se va duce în noaptea aceea la locul de exil. Și așa sa și întâmplat. Sf. Eusevie în noaptea aceea a lăsat cetatea. Alta zi aflând poporul că s'a dus iubitul lor păstor sufletesc s'a dat pe urma lui, și ajungându-l la rugat să se întoarcă, însă dânsul arătându-le porunca împărătească, le-a zis: că trebuie a se pleca porunței împăratului.

Arianii apoi au pus episcop de al lor în Samosata, dară de acela nu a ascultat nimeni. În urma când Goții au năvălit în Tracia, s'a conces și Sfântului Eusevie a se reintoarce.

Sf. Eusevie reintoarcându-se a fost primit cu mare bucurie și a continuat și cu mai mare zel vestirea evangheliei, dar după aceasta nu a trăit mult, căci mergând în cetatea Dolica ca să introducă acolo pe un episcop, o muiere furibundă eretică la lovit cu o cărămidă în cap, în urma ranei acesteia, peste câteva zile a repauzat în anul 380. d. Hr. În minutele sale ultime s'a rugat, ca femeia ucigașă să nu fie persecutată, căci dânsul o iartă. Sfintele lui oseminte fură transportate la Constantinapole și așezate în biserica Sf. Ioan.

Calendar săptămânal.

20—26 Iunie 1926.

20. **Dumineca IV. după Rusalii** (Ev. d. Mat. 8, 5) M. Medodie.
21. Luni. M. Iulian cel din Tarsis.
22. Marți. M. Eusevie Episc. Samosatelor, 380 d. Hr.
23. Miercuri. M. Agripina.
24. **Joi. Nașt. sf. Ioan Bot.**
25. Vineri. M. Febronia 304. d. Hr.
26. Sâmbătă. P. David din Tessalonic 540. d. Hr.